

PRAKSISOVERSIGT · TINGSRET

Praksisoversigt over bortfald af servitut – usus, mortifikation og opgivelse

Sletning efter tinglysningslovens § 20, frihedshævd, mortifikation og proportionalitet

Version 2 Opdateret 26. jun. 2026 5 afgørelser · 2020-2025

[Læs online](#)

INTRODUKTION

Servitutter kan ophøre på en række forskellige grundlag i dansk ret. Tinglysningslovens § 20 giver Tinglysningsretten kompetence til at slette rettigheder fra tingbogen, enten fordi de åbenbart er ophørt (stk. 1) eller efter en mortifikationsprocedure med indkaldelse via Statstidende (stk. 2). Herudover kan servitutter bortfalde ved frihedshævd (§ 26), ved samtykke fra den påtaleberettigede (§ 11), ved ekspropriation eller ved at et proportionalitetsprincip i retspraksis afskærer håndhævelse af servitутten. Praksis viser, at domstolene foretager en konkret afvejning mellem retshåndhævelsesinteressen og risikoen for samfundsmæssigt værdispild, når en servitut er overtrådt ved byggeri, og at frihedshævd over servitutter kan vindes ved langvarig, åbenlys udøvelse i strid med servituttens indhold.

PRINCIPPER UDLEDT AF PRAKSIS

- 01** Tinglysningsretten kan ex officio eller efter begæring slette en ret fra tingbogen, der åbenbart er ophørt, jf. tinglysningslovens § 20, stk. 1.
- 02** Mortifikation efter § 20, stk. 2 kræver indkaldelse i Statstidende og et dagblad med mindst 3 ugers varsel og finder anvendelse, når en tingbogsret 'må antages at have mistet sin betydning', 'sandsynligvis er ophørt' eller der 'efter al rimelighed ikke længere findes nogen berettiget'.
- 03** Frihedshævd over en servitut vindes ved langvarig, åbenlys råden i strid med servituttens indhold – typisk over en 20-årig alderstid.
- 04** En utinglyst frihedshævd kan kun fortrænges af en erhverver i god tro, og erhververen bærer bevisbyrden for, at vedkommende ikke kendte eller burde have kendt til den udøvede ret, jf. tinglysningslovens § 26, stk. 1, sammenholdt med § 1, stk. 2.
- 05** Tinglysning af adkomst på den herskende ejendom kan principielt fortrænge en utinglyst frihedshævd på den tjenende ejendom – men kun hvis erhververen faktisk er i god tro.
- 06** Selvom en servitut er overtrådt ved opførelse af byggeri, kan domstolene nægte at påbyde nedrivning, hvis fjernelse ville medføre uproportionalt værdispild i forhold til den påtaleberettigedes reelle interesse i reetablering.

- 07** Afvejningen af retshåndhævelse mod værdispild beror på en konkret vurdering af overtrædelsens omfang, bygherrens gode/onde tro, generne for den påtaleberettigede og de økonomiske konsekvenser af en fjernelse.
- 08** Sletning af servitut fra tingbogen efter § 20 udløser erstatningspligt over for den berettigede, hvis rettigheden ikke reelt var ophørt, jf. tinglysningslovens § 32.
- 09** Servitutter kan ophæves ved samtykke fra ejeren af den herskende ejendom, jf. tinglysningslovens § 11, der kræver vedkommendes accept for udslettelse eller forandring af rettigheden.
- 10** En servitut kan bortfalde ved ekspropriation, men ekspropriationsmyndigheden skal i givet fald erstatte den berettigedes tab.
- 11** Planlovens § 43 giver kommunalbestyrelsen hjemmel til ved påbud at håndhæve privatretlige servitutter om forhold, der kan reguleres i en lokalplan.

§ 1 Retsgrundlag: tinglysningslovens § 20 og servitutters ophørsformer

En tinglyst servitut forbliver som udgangspunkt i tingbogen, indtil den aktivt fjernes. Dansk ret anerkender flere ophørsgrunde, der hver har sit retsgrundlag og sin procedure.

Sletning ex officio eller efter begæring (§ 20)

[Tinglysningslovens § 20](#) er den centrale hjemmel for Tinglysningsrettens kompetence til at slette rettigheder fra tingbogen. Bestemmelsen har to selvstændige led:

- **Stk. 1** giver Tinglysningsretten beføjelse til at slette en ret, der *åbenbart er ophørt*. Betoningen ligger på "åbenbart" – det skal være klart og utvivlsomt, at den tinglyste rettighed ikke længere består. Et typisk eksempel er en servitut, der er begrænset til en bestemt periode, som nu er udløbet, eller en servitut, der forudsætter en bestemt fysisk tilstand, som er helt forsvundet.
- **Stk. 2** hjemler en mortifikationsprocedure for rettigheder, der *må antages at have mistet deres betydning, sandsynligvis er ophørt*, eller *hvortil der efter al rimelighed ikke længere findes nogen berettiget*. Her kræves en formel indkaldelse i Statstidende og et dagblad med mindst 3 ugers varsel.

Forarbejderne til tinglysningsloven fra 1926 forklarer, at tilføjelsen af ordet "åbenbart" i stk. 1 var en bevidst begrænsning af Tinglysningsrettens sletningskompetence – man ønskede at sikre, at sletning kun sker, når ophøret er utvivlsomt, for at beskytte rettighedshavere mod uberettiget tab af deres ret. Tinglysningsudvalgets delbetænkning [nr. 1461/2005](#) indeholder en grundig analyse af servitutbegrebet og byrderubrikkens funktion.

Andre ophørsgrunde

Ud over § 20-proceduren kan servitutter ophøre ved:

- **Samtykke** fra den påtaleberettigede, jf. [tinglysningslovens § 11](#)
- **Frihedshævd**, jf. [tinglysningslovens § 26](#) – se særskilt sektion nedenfor og [hævd](#)
- **Ekspropriation** – se særskilt sektion nedenfor
-

Proportionalitetsprincippet i retspraksis – domstolene kan nægte at håndhæve en servitut, hvis håndhævelse ville medføre uproportionalt værdispild

Der er ingen ventende ændringer til tinglysningslovens § 20 (seneste konsolidering 19. februar 2026).

LOV

[Tinglysningsloven § 11](#)

[Tinglysningsloven § 20, stk. 1-2](#)

[Tinglysningsloven § 26](#)

§ 2 Sletning af åbenbart ophørte servitutter – § 20, stk. 1

[Tinglysningslovens § 20, stk. 1](#) bestemmer:

Retten kan til enhver tid af egen drift eller efter begæring slette en ret, der åbenbart er ophørt.

Bestemmelsen er Tinglysningsrettens mest umiddelbare redskab til at rense tingbogen for forældede rettigheder. Sletning kræver ikke indkaldelse eller høring – det er tilstrækkeligt, at ophøret er "åbenbart".

Hvad er "åbenbart ophørt"?

Kravet om, at rettigheden skal være *åbenbart* ophørt, sætter en høj bevistærskel. Typiske eksempler er:

- Tidsbestemte servitutter, hvor fristen er udløbet
- Servitutter, der er knyttet til en bestemt fysisk tilstand, som ubestrideligt er forsvundet (fx en servitut om vedligeholdelse af en bygning, der er nedrevet og ikke genopført)
- Servitutter til fordel for en juridisk person, der er opløst og ikke har retssuccessor

I modsætning hertil er en servitut *ikke* åbenbart ophørt, blot fordi den ikke har været udøvet i lang tid. Langvarig passivitet hører under mortifikation (stk. 2) eller frihedshævd (§ 26), ikke under stk. 1. Forskellen mellem "åbenbart ophørt" og "ikke længere udøvet" er afgørende: det første er en objektiv konstatering af, at grundlaget for rettigheden er bortfaldet; det andet er en vurdering af, om den berettigede har opgivet sin ret.

Erstatningsansvar ved fejlagtig sletning

[Tinglysningslovens § 32](#) sikrer, at den, hvis ret udslettes efter § 20, har krav på erstatning, hvis rettigheden ikke reelt var ophørt. Bestemmelsen udgør en sikkerhedsventil, der modvirker, at Tinglysningsrettens sletningskompetence anvendes for lempeligt.

LOV

[Tinglysningsloven § 20, stk. 1](#)

[Tinglysningsloven § 32](#)

§ 3 Mortifikation via Statstidende – § 20, stk. 2

[Tinglysningslovens § 20, stk. 2](#) hjemler en formel mortifikationsprocedure, der finder anvendelse i tre situationer:

1. En tingbogsret **må antages at have mistet sin betydning**
2. En tingbogsret **sandsynligvis er ophørt**
3. Der **efter al rimelighed ikke længere findes nogen berettiget** til rettigheden

Hver af disse tre betingelser er en selvstændig sletningsgrund. Proceduren er:

- **Indkaldelse** via Statstidende og et dagblad med mindst 3 ugers varsel
- Indkaldelsen opfordrer den berettigede til at melde sig og gøre sin ret gældende
- Melder ingen sig inden fristens udløb, kan Tinglysningssretten slette rettigheden

Praktisk anvendelse ved servitutter

Mortifikation er særligt relevant for servitutter, hvor:

- Den påtaleberettigede ikke længere kan identificeres – fx fordi en grundejerforening er opløst, eller fordi den herskende ejendom er undergået så mange udstykninger og sammenlægninger, at påtaleretten er uklar. Se også [servitut-paataleret](#)
- Servituten reelt er forældet – fx en servitut om retten til at drive landbrug i et område, der for længst er fuldt udbygget som villakvarter
- Servituttens indhold er overhalet af offentligretlig regulering – fx en byggehøjdeservitut i et område, hvor en lokalplan nu fastsætter andre grænser

Bekendtgørelse om Statstidende

Bekendtgørelsen om Statstidende opretter en særskilt kategori for "Mortifikation af servitutter", som sikrer, at indkaldelsen er let at genfinde for potentielle berettigede.

Betænkning nr. 1471/2006 om digital tinglysning

[Betænkning nr. 1471/2006 om digital tinglysning](#) (Tinglysningssudvalgets delbetænkning) drøftede mortifikationsproceduren i forbindelse med overgangen til digital tinglysning. Udvalget fandt ikke anledning til at foreslå grundlæggende ændringer af § 20-proceduren, men anbefalede, at mortifikation af pantebreve og servitutter fortsat skulle behandles af retten – ikke af en administrativ myndighed.

LOV

Tinglysningssloven § 20, stk. 2

§ 4 Frihedshævd og tinglysningsslovens § 26 – Højesterets dom i BS-41762/2019

Frihedshævd er den vigtigste ulovbestemte ophørsgrund for servitutter i praksis. Ejeren af den tjenende ejendom vinder frihedshævd ved i en længere periode at råde over ejendommen i åbenlys strid med servituttens indhold – typisk mindst 20 år – uden at den påtaleberettigede har reageret.

[Tinglysningsslovens § 26, stk. 1](#) regulerer forholdet mellem frihedshævd og tinglysningssystemet:

Hvis en hævd ikke er tinglyst og derfor ville bortfalde over for en senere erhverver i medfør af lovens § 1, skal denne gøre sin ret gældende inden to år efter, at hans ret er tinglyst. Sker det ikke, får hævdens også gyldighed i forhold til erhververen.

Bestemmelsen skaber et samspil mellem hævd og tinglysning: en utinglyst frihedshævd kan i princippet fortrænges af en aftaleerhverver i god tro – men erhververen skal handle inden to år.

Højesterets dom af 12. maj 2020

I [BS-41762/2019-HJR](#) tog Højesteret stilling til, om erhververe af en herskende ejendom kunne fortrænge en utinglyst frihedshævd på den tjenende ejendom. Sagen angik en servitut fra 1933 om beplantningshøjde, som Østre Landsret havde fundet bortfaldet ved frihedshævd.

Højesteret fastslog to principper:

1. **Fortrængning via adkomst på herskende ejendom er mulig:** Tinglysning af adkomst på den *herskende* ejendom (ejendom 2) kan i sig selv fortrænge en utinglyst frihedshævd på den *tjenende* ejendom (ejendom 1), når påtaleretten tilkommer ejeren af den herskende ejendom. Højesteret bemærkede, at denne retsstilling også gjaldt før tinglysningsloven af 1926.
2. **God tro er afgørende:** Sagsøgerne A og B kunne ikke fortrænge frihedshævden, fordi de ikke var i god tro. Højesteret udtalte:

Det fremgår af skønsmandens erklæring af 16. februar 2018, at beplantningen på ejendom 1 i maj 2015 har haft nogenlunde samme højde som på tidspunktet for erklæringen, og at den på samme måde har skærmet for udsigten til søen fra ejendom 2. Under disse omstændigheder finder Højesteret, at A og B på tidspunktet for tinglysningen af deres adkomst til ejendom 2 har måttet gå ud fra, at C og D havde ret til at beplante deres ejendom som sket.

Dommen illustrerer, at køb af en herskende ejendom med synlige tegn på frihedshævd (her: beplantning i åbenlys strid med servitutens højdebegrænsning) udelukker god tro. Det er ikke tilstrækkeligt, at erhververen ikke kender til, at retten beror på frihedshævd – den faktiske tilstand er afgørende.

Se også [hævd](#) for en bredere gennemgang af hævdsinstituttet.

LOV

[Tinglysningsloven § 1, stk. 2](#)[Tinglysningsloven § 5](#)[Tinglysningsloven § 26, stk. 1](#)

PRAKSIS

Højesteret · Spørgsmål om fortrængning af utinglyst frihedshævd ved ejendomskøb

12.05.2020

§ 5 Samtykke og aftalt opgivelse – tinglysningslovens § 11

[Tinglysningslovens § 11](#) kræver samtykke fra den, som en rettighed tilkommer, for at rettigheden kan udslættes eller forandres i tingbogen:

Udslettelse eller forandring af et dokument i tingbogen kan kun ske med samtykke af den, ifølge hvis dokument rettigheden er tillagt.

For servitutter med en bestemt herskende ejendom betyder dette, at sletning kræver samtykke fra ejeren af den herskende ejendom. Har servitutten flere påtaleberettigede – fx alle ejere i et udstykningsområde – kræves samtykke fra samtlige.

Den praktiske procedure er typisk:

1. Ejeren af den tjenende ejendom indhenter en skriftlig erklæring (påtegning) fra den påtaleberettigede om, at servitutten kan slettes
2. Påtegningen tinglyses, og servitutten aflyses fra byrderubrikken
3. Geodatastyrelsen underrettes, hvis sletningen berører en uskadeli­ghedsattest, jf. [tinglysningslovens § 23, stk. 3](#)

Samtykke er den mest uproblematisk­e ophørsform og bruges typisk, når begge parter er enige om, at servitutten ikke længere tjener noget formål. Se også [servitut-paataleret](#) for en gennemgang af, hvem der har påtaleretten.

Uskadeli­ghedsattest og servituterklæring ved matrikulære ændringer

I forbindelse med arealoverførsel og udstykning skal landinspektøren udarbejde en servituterklæring, jf. [tinglysningslovens § 22, stk. 1](#) og [vejledning om anvendelse af uskadeli­ghedsattest](#). Erklæringen angiver, hvilke af de tinglyste servitutter der berører det overførte areal, og sikrer, at servitutter korrekt overføres til den modtagende ejendom.

LOV

[Tinglysningsloven § 11](#)[Tinglysningsloven § 22, stk. 1](#)[Tinglysningsloven § 23, stk. 3](#)

Proportionalitetsprincippet ved servitutovertrædelse – Vestre

§ 6 Landsrets dom i BS-21124/2023

Selv når en servitut ubestrideligt er overtrådt, kan domstolene nægte at påbyde fysisk reetablering, hvis fjernelse af det opførte ville medføre et uproportionalt værdispild i forhold til den påtaleberettigedes interesse. Denne proportionalitetsafvejning er udviklet i retspraksis og har stor praktisk betydning i sager om bebyggelse i strid med servitutter.

Vestre Landsrets dom af 14. april 2025

I [BS-21124/2023-VLR](#) afviste Vestre Landsret et krav om fjernelse af et udhus opført i strid med en servitut ved Saksild Strand. Servitutten bestemte, at arealet "alene må benyttes til dagsopholdsareal for publikum" og ikke måtte benyttes til "bebyggelse, eventuelt bortset fra mindre toilet-bygning".

Landsretten konstaterede først, at hævede træterrasser (14-25 cm over terræn) og flisebelægning ikke var "bebyggelse" i servitut­ten forstand, jf. [bygge­lovens § 2, stk. 2](#). Udhuset på 14 m² var derimod utvivlsomt bebyggelse i strid med servitutten.

Alligevel frifandtes overtræderne. Landsretten udtalte:

Udgangspunktet er herefter, at [den påtaleberettigede] kan forlange, at udhuset på 14 m² bliver fjernet. Der skal d og i et tilfælde som det foreliggende foretages en konkret afvejning af hensynet til retshåndhævelsen og [den påtaleberettigedes] interesse i reetablering over for det samfundsmæssige værdispild, som en fjernelse af udhuset vil medføre.

Afvejningens elementer

Landsrettens afvejning bygger på fire hovedelementer:

Element	Vurdering i BS-21124/2023

Overtrædelsens omfang	Udhus på kun 14 m²
Bygherrens gode/onde tro	I god tro – bl.a. pga. servitutens vage formulering og kommunens byggetilladelse
Gener for den påtaleberettigede	Beskedne – henset til udhusets placering og områdets karakter
Værdispild ved fjernelse	Væsentligt – opførelsesomkostninger 257.599 kr. (2019) / 318.024 kr. (2024)

Dommen bekræfter, at det ikke er tilstrækkeligt at konstatere en servitutkrænkelse – den påtaleberettigede skal også godtgøre, at håndhævelsen er proportional. Denne proportionalitetsafvejning gælder dog kun for fysisk reetablering (nedrivning/fjernelse); den påtaleberettigede kan normalt fortsat kræve erstatning.

Se også [servitut-negativ-bebyggelsesforbud](#) for en bredere gennemgang af bebyggelsesservitutter.

LOV

[Byggeleven § 2, stk. 2](#)

PRAKSIS

Landsretten · Landsretten afviste krav om fjernelse af udhus på servitutbelagt grund på grund af uproportionalt værdispild

14.04.2025

§ 7 Kommunal håndhævelse af privatretlige servitutter – planlovens § 43

Servitutter håndhæves som udgangspunkt ved civilt søgsmål af den påtaleberettigede. [Planlovens § 43](#) giver dog kommunalbestyrelsen en særlig beføjelse til ved påbud eller forbud at sikre overholdelsen af servitutbestemmelser om forhold, der kan optages i en lokalplan.

Planklagenævnets afgørelse af 29. september 2021

I [19/09139](#) tog Planklagenævnet stilling til forholdet mellem lokalplaner og servitutter. Afgørelsen illustrerer, at en lokalplan kan supplere – men ikke ophæve – privatretlige servitutter. En lokalplan kan regulere de samme forhold som en servitut (fx bebyggelsesprocent, byggehøjde, anvendelse), men servitutten bevarer sin selvstændige retsvirkning, medmindre den ophæves ved ekspropriation, samtykke eller en af de øvrige ophørsgrunde.

I en relateret sag hos Planklagenævnet (sagsnr. [20/07945](#)) påbød kommunen fjernelse af en mur og udvidelse af en terrasse, der var opført i strid med en tinglyst deklaration fra 1968. Planklagenævnet stadfæstede kommunens afgørelse, idet lovligheden af deklarationen ikke var anfægtet.

Kommunal håndhævelse efter planlovens § 43 er et vigtigt supplement til den private påtaleadgang, navnlig i tilfælde hvor den påtaleberettigede er en grundejerforening, der selv er passiv, eller hvor overtrædelsen berører almene hensyn. Se også [planservitut-kommunal-planlov](#) for en bredere gennemgang.

LOV

[Planloven § 43](#)

PRAKSIS

Planklagenævnet · Planklagenævnets afgørelse om påbud om fjernelse af mur og udvidelse af terrasse

29.09.2021

§ 8 Ekspropriation som ophørsgrund

En servitut kan ophøre ved ekspropriation, når ekspropriationsmyndigheden erhverver den tjenende ejendom eller ophæver servitutten som led i et ekspropriationsformål. Ekspropriationshjemlen kan følge af ekspropriationsproceslovens regler eller af speciallovgivning (fx vejloven, planloven).

Ved ekspropriation ophæves servitutten mod erstatning til den berettigede. Erstatningens størrelse fastsættes af taksationskommissionen og kan påkæres til overtaksationskommissionen og i sidste instans domstolene.

I [BS-5021/2021-HJR](#) tog Højesteret den 15. februar 2022 stilling til vilkår i en deklaration tinglyst som led i ekspropriation til elkabel. Sagen illustrerer, at ekspropriationsvilkår – herunder fravigelse af gæsteprincippet i tinglyste deklarationer – kan binde ejeren, når deklarationen er tinglyst på ejendommen. Den eksproprierede ejer kan ikke efterfølgende anfægte vilkårene med mindre de er ugyldige.

Ekspropriation adskiller sig fra de øvrige ophørsgrunde ved, at den er ensidigt besluttet af en offentlig myndighed og ikke forudsætter hverken samtykke, passivitet eller retslig prøvelse af servituttsens gyldighed. Se også [servitut-forsyning-og-ledning](#) for forsyningsservitutter og gæsteprincippet.

PRAKSIS **Højesteret** · Højesteret stadfæster fravigelse af gæsteprincippet ved ekspropriation til elkabel

15.02.2022

§ 9 Sammenfatning: ophørsgrundenes systematik og praktisk valg af vej

Servitutts ophør i dansk ret beror på et samspil mellem lovregler og ulovbestemte principper. Valget af ophørsgrund afhænger af den konkrete situation:

Situation	Ophørsgrund	Hjemmel
Servitutten er tidsbegrænset og udløbet	Sletning ex officio	TL § 20, stk. 1
Den påtaleberettigede kan ikke identificeres	Mortifikation via Statstidende	TL § 20, stk. 2
Servitutten antages at have mistet sin betydning	Mortifikation via Statstidende	TL § 20, stk. 2
Ejeren af tjenende ejendom har rådet i strid med servitutten i 20+ år	Frihedshævd	TL § 26 + ulovbestemt
Den påtaleberettigede samtykker	Afløsning ved tinglyst påtegning	TL § 11
Offentlig myndighed ophæver servitutten	Ekspropriation	Speciallovgivning
Servitut overtrådt ved byggeri, men nedrivning ville være uproportional	Proportionalitetsafvejning	Ulovbestemt retspraksis

Bevisbyrden påhviler som udgangspunkt den, der ønsker servitutten ophørt. Ved frihedshævd skal den tjenende ejendoms ejer godtgøre, at råden i strid med servitutten har været åbenlys og uafbrudt i alderstiden. Ved mortifikation er det Tinglysningsretten, der vurderer, om betingelserne er opfyldt efter indkaldelse. Ved proportionalitetsafvejningen er det overtrædelsen, der bærer bevisbyrden for, at fjernelse ville være uproportional.

Praktikere bør være opmærksomme på, at en servitut kan ophøre uden formel afløsning fra tingbogen – særligt ved frihedshævd, der kan vindes uden tingbogspåtegning. Som Højesterets dom i [BS-41762/2019-HJR](#) illustrerer, kan en utinglyst frihedshævd bestå og binde nye ejere af den herskende ejendom, hvis de ikke er i god tro.

Se [servitutter-tinglysning](#) for den bredere gennemgang af tinglysning af servitutter, [servitut-faerdselsret-vejret](#) for færdselsretservitutter og [kaereadgang](#) for kæreordningen ved Tinglysningsrettens afgørelser.

LOV	Tinglysningsloven § 11	Tinglysningsloven § 20, stk. 1-2	Tinglysningsloven § 26
PRAKSIS	Højesteret · Spørgsmål om fortrængning af utinglyst frihedshævd ved ejendomskøb		12.05.2020
	Landsretten · Landsretten afviste krav om fjernelse af udhus på servitutbelagt grund på grund af uproportionalt værdispild		14.04.2025

REFERENCE Lovgrundlag 6 paragraffer

Planloven § 43	Tinglysningsloven § 11
Tinglysningsloven § 20 stk. 1-2	Tinglysningsloven § 22 stk. 1
Tinglysningsloven § 26 stk. 1	Tinglysningsloven § 32

MATERIALE Citerede afgørelser 5 afgørelser

HØJESTERET · ØVERSTE INSTANS	2
15.02.2022	Højesteret stadfæster fravigelse af gæsteprincippet ved ekspropriation til elkabel 2611-3110
12.05.2020	Spørgsmål om fortrængning af utinglyst frihedshævd ved ejendomskøb bs-41762-2019-hjr
LANDSRETTEEN · ANKEINSTANS	1
14.04.2025	Landsretten afviste krav om fjernelse af udhus på servitutbelagt grund på grund af uproportionalt værdispild 10132-11888
ANKENÆVNET FOR FORSIKRING · NÆVN / KLAGEINSTANS	1
20.03.2024	Afslag på retshjælp grundet manglende udnyttelse af klagemulighed til Planklagenævnet 100717
PLANKLAGENÆVNET · NÆVN / KLAGEINSTANS	1
29.09.2021	Planklagenævnets afgørelse om påbud om fjernelse af mur og udvidelse af terrasse 20/07945

FORARBEJDE Betænkninger 2 referencer

Varetagelse af tinglysningsopgaven – Delbetænkning afgivet af Justitsministeriets Tinglysningsudvalg
nr. 1461 · 2005 · Justitsministeriet

Betænkning om digital tinglysning
nr. 1471 · 2006 · Justitsministeriet